

Saághy-faiskola néven ismerték a korábbi Méheskertet.

E helyütt említjük meg a Szombathelynek nyújtott szakmai tanácsadó munkáját, mellyel hozzájárult a város különleges fafajokkal történő fásításához, s amelynek hatása még ma is érvényesül. A Széll Kálmán utcában járva a

nyugati ostorfák (*Celtis occidentalis*), a Paragvári utcában a feketefenyő-sor (*Pinus nigra*), míg a Jáki úton a ritka japán gyertyánszilek (*Zelkova serrata*) idézhetik fel Saághy István emlékét.

A Saághy család Felsőcsatár határában, Jáplánpusztán is rendelkezett földbirtokkal, és gazdálkodásuk emlékeként

ott is állnak mamutfenyők, de a közelben fekvő, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. kezelésében álló erdőterületen található, jelenleg már 100 évnél idősebb sárgafenyők (*Pinus ponderosa*), szurkosfenyők (*Pinus rigida*) és feketefenyők (*Pinus nigra*) alkotta erdőállomány is dr. Saághy István munkásságára emlékeztetheti az erdő látogatóját.

Dr. Saághy István 1945 márciusában a háborús események hatására és romló egészségi állapota miatt otthona elhagyására kényszerült, s családját követve az ausztriai Attersee-be költözött. Ott is halt meg 1945. augusztus 1-jén, s ott is temették el.

A Szombathelyi Erdészeti Zrt. az egykori Méheskertben építette fel Vas megye erdőgazdálkodását szolgálni hivatott erdészeti központot *Saághy István Erdészeti Információs Központ* néven. Így kívánt megemlékezni az egykori tulajdonos Saághy családról és tisztelni dr. Saághy István dendrológiai munkásságát.

Varga László
erdei iskolai referens
Szombathelyi Erdészeti Zrt.

Értékes adományok Pápai Gábortól

Pápai Gábor Bedő-díjas erdőmérnökötől, az Erdészeti Lapok egykori főszerkesztőjétől sokszínű, különlegességeket rejtő dokumentumokat kapott az egyesület könyvtára. Az adományban az értékes, kuriózumnak számító papírképeken és negatívokon kívül izgalmas kordokumentumokat is találhatunk.

Mindenekelőtt külön köszönjük *Jérome René* 1984-ben kiadott arany oklevelét és a gyönyörű merített papírra nyomtatott 1928. évi Balek-báli meghívót, ahol is, mint olvasható: „a zenét Bóczi Rudi zenekara szolgáltatja”.

Az újabb fotoadományok közül is szeretnénk kitérni *Madas András* időkori fotóira és az egyesületi elnököket együtt megörökítő képre. A *Riedl Gyula* bácsi soraival kísért két 19. század eleji verset is érdemes újra meg újra felleveníteni.

Kihagyhatatlan és megismételhetetlen az Erdészeti Lapok 1993. áprilisi és novemberi száma, amelyben két akkori miniszterelnök, *Antall József* és *Boross Péter* sorai és eredeti aláírása található.

Ugyanúgy nem pótolhatók a *Bocsásatok meg!* című írás és az Erdészeti Lapok kiadásával kapcsolatos levelek, cikkek, amelyek felidéznek az egykori, a rendszerváltás körüli nagy viharokat és csatározásokat is.

Az a dosszié, ami a rendkívüli jelentőségű gyarmatpusztai, 1992. januári szakértői értekezlet eredeti dokumentumait tartalmazza, akár egy külön tudományos dolgozat tárgya is lehetne ma már.

A számtalan szerkesztőségi levél, üzenet, jelzés a laikus számára is megmutatja, hogy mennyire nem egyszerű dolog egy lapot mindenki meglegedésére szerkeszteni.

Külön borítékban összegyűjtve kaptuk meg *Leipold Árpád* gondolatait, megjegyzéseit, amelyek legalább annyira értékesek, mint *Buda Ernő* életrajzi beszámolójának legépelet példánya. A 100 éves Görgényszentimrei Erdészeti Szakiskola történelmi leírását *Reitkes M. László* erdész tollából két példányban is megkaptuk. Nem lenne érdektelen elgondolkodni nyomtatásban való közreadásán.

Különleges meglepetés volt számunkra *Nagyszalánczy (Fröblich) Brúnó* egykori miniszteri tanácsos életrajza és az 1935-ös erdőtörvény előkészítésében való rendkívül jelentős szerepvállalása

kapcsán íródott anyagok kézhezvétele, amelyeket a nálunk már meglévő Nagyszalánczy hagyatékhöz lesz érdemes csatolni.

„Az erdészpályám” sorozathoz beérkezett eredeti anyagok között rendkívül érdekes életrajzokat, személyes vallo-másokat olvashatunk, amelyek a mai kor erdészének is sok megszívlelendő életbölcsest rejtenek magukban.

A Magyar Erdőszegylet és az Országos Erdészeti Egyesület Pécsen megtartott 1854. és 1907. évi vándorgyűléséről készített cikkek, tudósítások, hivatalos levelezések másolatai tökéletesen egészítik ki a két eseménnyel kapcsolatban megjelent erdészeti beszámolókat.

Csak vázlatosan tudtuk felsorolni azokat a leveleket, cikkeket, feljegyzéseket, hivatalos iratokat és képanyagot, amelyek gyakorlatilag az 1810-es évektől napjainkig átívelnek erdőgazdálkodásunk történetét, megvilágítva annak egy-egy fontos eseményét, mozzanatát.

Még egyszer szeretnénk köszönetet mondani Pápai Gábornak ezért a nagylelkű és rendszerezve összeállított adományért, amit Könyvtárunk levéltárában egy helyen archiválunk majd.

Dr. Sárvári János
a Könyvtár őrje